

Vetlla de Santa Maria
Paraules del P. Josep M. Soler, abat de Montserrat
26 d'abril de 2009

Estimat Sr. Arquebisbe de Tarragona i Primat, estimats Sr. Vicari General de la nostra diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, preveres i diaques; estimats tots, germans i germanes en el Senyor:

Uns quants germans i germanes acabeu de portar les ofrenes cap a l'altar. Ho heu fet simbòlicament en nom de tots; així ens heu recordat que tots els qui som aquí aquesta nit i els qui ens segueixen per la ràdio hem de tenir una actitud oblativa per seguir el Senyor en les nostres vides. Nodrits precisament pels dons que brollen de l'altar.

El dia de sant Jordi vàrem commemorar els 50 anys de la dedicació d'aquest altar major de Montserrat pel ministeri del Cardenal Eugeni Tisserant, que aleshores era degà del col·legi cardenalici, i que portava la benedicció benvolent del papa Joan XXIII, que uns anys abans de la seva elecció a la Seu de Pere havia pelegrinat al nostre Santuari per venerar la Mare de Déu.

Una inscripció esculpida a l'altar, al que hem reproduït en el recordatori, diu: "Sobre aquesta pedra dedicada a la Nativitat de Maria edificaré la meua església de Montserrat". Els monjos cada dia, entorn d'aquest altar que estimem, oferim el sacrifici de lloança i d'intercessió en la Litúrgia de les Hores celebrada en comunió amb tota l'església i nom de tota la humanitat; cada dia hi escoltem la Paraula divina i hi celebrem l'eucaristia que ens fa participar de "l'altar del cel" (cf. Cànon romà). Aquest altar, a més, és testimoni de les fites més importants de la nostra vida: professions, ordenacions, jubileus i exèquies. També els escolans creixen cristianament entorn d'aquest altar durant uns anys de la seva vida. I, semblantment, els oblats del nostre monestir reben, també, la gràcia d'aquest altar. A Montserrat, a més, ens és fet un altre do molt gran: poder unir la nostra pregària a la dels pelegrins. Uns i altres, com aquesta nit de Vetlla a Santa Maria presidits pel Sr. Arquebisbe Primat, formem una sola assemblea del Poble de Déu en el qual hi ha diversitat de funcions i de carismes. Junts escoltem una mateixa Paraula, junts acollim el do de Déu, junts ens estimulem a respondre-hi, junts ens testimoniem mútuament la fe. Molts fidels han celebrat els sacraments, particularment el matrimoni, i altres jubileus familiars com a fruit d'aquest altar. En aquest sentit ampli, doncs, també vosaltres els pelegrins formeu part d'aquesta "església de Montserrat" que el Senyor, per l'Esperit Sant, s'edifica en aquest lloc, tal com diu la frase a què he fet referència. En donem gràcies ben sincerament.

Aquest any, doncs, l'escaiença d'aquest cinquantenari ens invita a venerar no sols aquest altar dedicat a la Mare de Déu en la seva Nativitat, sinó també els de les nostres parròquies i de les nostres esglésies com a ara on Jesucrist renova la seva donació al Pare i a la humanitat, i com a taula on el Senyor comparteix amb nosaltres, deixebles seus, la seva Pasqua. I al mateix temps, ens invita a descobrir que també el nostre cor ha de ser un altar en el qual oferim a Déu l'adoració, la lloança, el culte espiritual d'una vida santa, plena de caritat. Tal com recorda sant Agustí: "així com anomenem cristians tots els fidels a causa del crisma místic que van rebre [i aquí hem de recordar el nostre baptisme i la nostra confirmació], també tots poden ser anomenats altar [que també és ungit amb el crisma], ja que són membres de l'altar únic que és el Crist [l'Ungit]" (*De civitate Dei*, 20. 10).

El model per viure aquesta actitud oblativa, per fer del nostre interior un altar, és la Mare de Déu. Ella moguda per l'Esperit Sant va oferir d'una manera eminent un culte espiritual en el fogar ple de caritat del seu cor. La seva dedicació a Déu la va fer la primera deixeblla de Jesús i la serventa més gran de l'Evangeli.

Que en la seva festa de Montserrat, Santa Maria ens ensenyi a acollir el do que brolla cada dia de l'altar del seu Fill, a oferir el nostre culte espiritual fet de lloança i de donació a Déu i als germans, sol·lícits dels qui més pateixen, particularment en aquests temps de crisi econòmica que fa que la

subsistència sigui difícil per a molts. Siguem portadors de solidaritat i de l'esperança que ve la Pasqua de Jesucrist.

La Mare de Déu, com a Patrona nostra, vetlla amorosament sobre l'Església que peregrina a Catalunya i sobre tots els ciutadans i ciutadanes de casa nostra. I això ens encoratja i ens compromet.